

Uitare

Danab

N-ai mai venit demult prin sat...
Atâta vreme a trecut
Din ziua-n care ai plecat..
De-atunci, eu nu te-am mai văzut...
Pe cer, veneau norii cei grei,
Iar inima îmi suspina..
Plângeau și florile de tei
În poartă! De plecarea ta..

Cu noi speranțe din lumină
În zori de zi am așteptat
Să văd.. nu trece vreo mașină
Ce o conduce-al meu, băiat?
Și alergam până la poartă...
Priveam pe drumul prăfuit,
Aveam nădejde, că odată
Va reveni fiul iubit!

Mi-a spus prietenul tău bun
Ce l-ai avut aici în sat
Că ești la casa ta acum
Și o mândrețe de băiat
Tu ai! Și tare fericit
În casa ta.. copile, ești..
Dar ai uitat cât te-am iubit
Și am uitat cum mai zâmbești.

Mi-a spus că te-a-ntrebat de mine
De satul unde ai crescut
Privindu-te... i-a fost rușine
Că nu ai spus nici un cuvânt
Și-apasă iarăși întristarea
În suflet.. și în gândul meu..
Cum poți copile? Nu-ți vezi starea
Cum poți să uiți de satul tău?

Cum poți să uiți căsuța-n care
Ai fost iubit și ai crescut
Prin vreme, ea încă stă-n picioare
Deși.. tu ne-ai uitat demult..
Și iar alerg până la poartă
În zorii zilei.. și-n apus
O ce n-aș da să văd odată

În fața mea, copilul, dus,

De-atâta timp pe căi străine
Fără de dor și Dumnezeu..
Și plânge teiul lângă mine..
Și plâng și eu de dorul tău!
Și viața repede îmi zboară
Mă tem că nu te-oi mai vedea
Dar dacă-n zori de primăvară
Te-aș revedea la ușa mea,

O, de-ai să vii.. ce bucurii
Ar înflori tainic, în mine.
Iar sufletul n-ar mai tânji
De-atâtea vremi de dor de tine
De-atâta dor ca să te văd
Cum vii așa, ca altădată
Să-mi spui cu lacrimile-n ochi
"mașina iar este stricată"...

...

Atâta vreme a trecut
De când n-ai mai venit acasă...
Căci ai uitat al tău sătuc
Iar de măicuța ta, nu-ți pasă!

12.01.2019